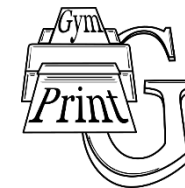

„Já píši vám... co mohu více?“

Mohu vůbec ještě více? Dá se vyjádřit to, co si ukrýváme často hluboko v duši, ještě lépe vyjádřit? Celý život mne provázejí slova. Mnoho jsem jich vyslovil - ano, občas jsem se měl držet úsloví o vztahu drahých kovů a sloves mlčet či mluvit.

Ale dnes mám pocit, že ta nejlepší slova byla vyřčena.

Grafická úprava a tisk

GymPrint Louny, ©2021-2022

Pozn. editora: Zveřejněné texty neprošly žádnou jazykovou ani stylistickou korekturou.

***„Já píši vám - co
mohu více?
Co ještě mohu
dodatí?“***

...ze druháku

projekt 2A4 - kniha třetí

Vybrala jsem si osobu, která je mi velmi blízká. Tou osobou je má kamarádka a spolužačka Taťána Larinová. Známe se 16 let, poprvé jsme se viděly v porodnici, kde jsme spolu ležely na stejném pokoji, jelikož jsme se narodily ve stejný den. Nevím, co bych bez ní dělala, je mou velkou oporou.

Měří asi 160 cm a je střední postavy. Její kulatý obličej lemují kaštanově zbarvené vlasy, sahající po pas. Většinu času má svou objemnou hřívu spletenou do copu. Oči má velké a modré, s dlouhými řasami, také proto na sebe dokáže upoutat pozornost. Na malém nosíku a na růžově zbarvených tvářích se vyskytují pihy. Tvář jí zdobí úsměv, který všechny okolo donutí se pousmát. Často nosí podpatky a elegantní sukně, kalhoty a halenky. Ale v jejím šatníku najdete i sportovní oblečení.

Moc si jí vážím, protože se vším vždy ráda pomůže. Je velmi milá a vtipná, často vypráví vtipy. Pravdomluvnost a obětavost jsou další její kladné vlastnosti. Dává si na všem velmi záležet. Občas ji to brzdí, protože se hodně váže a má problém odejít od nerozdělané práce. Jako každý člověk má také negativní vlastnosti. Někdy nastane den, kdy s nikým nemluví a uzavře se do sebe. Někdy má hlavu v oblacích, protože se zamilovala do staršího kluka, Oněgina, její rodiče by s tím určitě nesouhlasili.

Mezi Táni záliby patří vaření, nejvíce mi chutnají její vyhlášené povidlové buchty. Ráda čte romantické knihy, možná byly inspirací k napsání milostného dopisu Oněginovi. Mimo jiné také ráda sportuje, nejraději běhá a plave.

Jsem moc ráda, že jsem měla možnost poznat tohoto skvělého člověka. Máme mezi sebou vztah založený na důvěře a je spíše jako moje sestra. Doufám, že naše přátelství vydrží ještě spoustu let.

Víš, taky občas toužím vytvořit dopis, kde napíšu všechno, co právě cítím... jenže ty jsi mě předstihla. Už v ten okamžik, kdy jsem vstoupil do dveří a spatřil tě, tak ve mně opět vzplál ten plamínek naděje. Ten pohled plný lásky a ty oči s jiskrou naděje, ten úsměv... všechno to ve mně vyvolává pocit, jenž nejde popsat slovy. Nikdy jsem nic takového necítil. Tvá sestra Olga to v sobě nemá, je prázdná. Když jsem tě uviděl, tak jsem tušil, že jedině s tebou bych strávil celý svůj život a s nikým jiným. A nebo nestrávil... Víš, v něčem jsme si podobní, ale v nějakých rysech se úplně rozcházíme. Jsme samotáři, ale ty jsi taková milá a s chutí do života. Byla jsi ochotna mě spasit láskou. Jenže já mám trochu jiný postoj k životu. Nechci tě ovlivňovat a ani ohrožovat sebou. Nechci, aby ses změnila. Jelikož vím, že kdybychom spolu byli, tak bychom se navzájem ovlivňovali. A také vím, že ze mě by nic lepšího nevzešlo. Zachraň se přede mnou. Jsem zbytečný člověk. U ničeho nevydržím, stále hledám něco nového, stále se snažím najít smysl života. Stále se měním, měním názory, nálady. Víím, že časem by moje láska upadla, já bych opět upadl do své nálady a naše manželství by bylo nešťastné. Navíc jsi věřící a máš trochu jiný pohled na manželství. Jsem nestálý a nerad bych ti ublížil. Zasloužila by sis někoho lepšího. Tak ti radím – uteč, zachraň se! Nechci ti ublížit...

Dobrý den Taťano Larinová, chtěl bych Vám touto cestou vyjádřit můj neskonale obdiv za dopis, který jste napsala Evženu Oněginovi, ve kterém jste se mu otevřela a vyznala mu lásku.

Občas se také potýkám s touhou napsat takto milostný, citlivý a vnímavý dopis, jenže nad touto touhou tvořit a psát vždy nakonec zvítězí pocity obav, strachu a bázně. Jaké to bylo čekat na odpověď od Oněgina? Já být na vašem místě tak se bojím odpovědi jako čert kříže.

Těž cením, že jste se ho nebála zeptat osobně, zda Vás miluje. I následná konfrontace, kvůli tomu, že Vám neodpověděl byla nebojácná. Jeho chladná a vyhýbavá odpověď by mě však opravdu zasáhla a nevěděl bych jak jít dál.

Jak jste se cítila na Vaší oslavě svátku, na které byl i Oněgin? Jeho až řekl bych dětinské chování muselo být k nevydržení. Každý si na oslavě myslel, že je to Váš nápadník a on se pravý opak snaží dokázat tím, že celý večer protančí s Olgou. A to, že rozhněvaný Lenský vyzve na souboj Oněgina, kvůli tomu, že mu Oněgin svádí jeho vyvolenou je též nepřipustné, obzvláště když v tomto souboji Lenský zemřel.

Moc se omlouvám jestli zde otevírám nějaká již uzavřená témata, ale jsou věci, které mi nedají spát. Jedna z těchto věcí je ta, proč jste nechtěla být s Oněginem, když vám vyznal lásku v několika dopisech? Proč jste odmítala jeho city, přestože jste ho stále milovala? Chápu, že jste nyní manželkou významného šlechtice a jedna z vůdčích osobností společenské scény, ale neměla jste alespoň malé nutkání dát Oněginovi šanci? Chtěla jste být věrná svému stávajícímu muži, avšak jste přeci musela pomyslet na to, jestli by vám třeba nebylo s Oněginem líp, než s někým koho nemilujete. Myslím si, že vaše rozhodnutí bylo chybné. Ale kdo jsem já, abych soudil něčí život.

Omlouvám se tedy jestli jsem Vás nějakými svými výroky namíchl, ale potřeboval jsem Vám sdělit svůj názor. S přáním hezkého dne (autor)

Taťana Larinová se zachovala způsobem který by si nevybrala zrovna každá žena, ale jak by jste se v její situaci zachovali vy, a nebo třeba já? To je otázka nad kterou si už nějakou dobu lámou hlavu. Jak už všichni víme, tak Taťana Larinová po incidentu kdy Evžen Oněgin při souboji s Lenským nešťastnou náhodou právě Lenského zabil, na Oněgina zanevřela, i přes tu planoucí lásku kterou k němu stále cítila. Ale bylo to správné rozhodnutí?

Ve svých šestnácti letech Taťana napsala svůj první a také poslední dopis Evženu Oněginovi, který byl dobrým přítelem Vladimira Lenského což byl přítel Taťaniny sestry Olgy. Ten ji v tu dobu lásku neopětoval jelikož by po nějaké době uplynulého manželství jeho láska opadla a důsledkem toho by manželský svazek nebyl šťastný. Osudový zlom nastal ve chvíli, kdy byl Oněgin pozván Lenským na oslavu k Larinovým, bohužel ale zvolil ne zrovna vhodný způsob vyjádření svého vzdoru, a to tím že celý večer protančil s Olgou. Tato událost nemohla být nepovšimnuta Lenským a tak ho vyzval na souboj. Všichni už víme jakou nešťastnou událostí tento souboj skončil...

O šest let později se tedy Oněgin poté co unikl vrací do Petrohradu, ovšem se dozvídá skutečnost že se Taťana vdala za významného šlechtice. I přestože ona Oněgina stále miluje, a nyní se Oněgin dvoří jí, nikoli ona jemu, zůstává v manželském svazku.

Myslím si, že největší chybou tohoto složitého vztahu dvou zmatených lidí bylo Oněginovo rozhodnutí protančit celý večer s Olgou, což také vedlo ke ztrátě svého přítele. Nicméně každý z nich nese na svých ramenech tíhu viny. Oněgin se ukvapil a Taťana později neopětovala lásku kterou jí Oněgin dával, a tak Taťana prožije zbytek svého života ve svazku s člověkem s kterým je spíše z povinnosti a strachu udělat odvážnější rozhodnutí než z lásky. Bohužel pro Oněgina bylo už příliš pozdě...

Drahá Taťáno,

Váš rozsáhlý láskyplný dopis mě velmi potěšil. Víte, že můj život donedávna nebyl stavěn pro milování pouze jedné ženy. Teprve před pár měsíci jsem se přestěhoval na venkov, kde jsem později potkal Vás. Nikdy na tu osudnou chvíli nezapomenu. Nikdy nezapomenu na ten moment, kdy Vám slabý vítr pročesal vlasy, a vy jste stála na zápraží Vašeho domu a vítala mě a mého drahého přítele Lenského. Usmála jste se, pamatujete? To byla ta chvíle, kdy jsem se do Vás nenávratně zamiloval.

Zdá se mi, jako by to bylo včera, ale není. Událo se mnoho věcí a vím, že mě Vaše rodina teď nechová zrovna v lásce. Nedivím se. Lenský byl můj jediný pravý přítel. Ten večer jsme byli omámeni alkoholem a netušili, do čeho se to pouštíme. Proč jsem jen nepřemýšlel racionálně. Lenský by mohl být ještě naživu a Vaše sestra by si nemusela vyplakat oči. Proklínám se za to, co jsem udělal, co jsem způsobil.

Ale já Vás tak miluji. Když vstávám, i když jdu spát, tak myslím jen na Vás. Nemohu se Vás vzdát. Napadá mě jediné řešení této zapeklité situace. Pojdme spolu být i nebýt. Nikdo o našem vztahu nemusí vědět. Můžeme si psát dopisy, můžeme se scházet, když nikdo nebude v okolí. Nebo můžeme odjet někam daleko, kde nás nikdo nenajde. Můžu to zařídit. Sejdeme se přesně za týden ve čtyři hodiny ráno u kapličky a vše promyslíme, pokud budete chtít. Budu Vás očekávat.

Z celého srdce Vás miluji, proto píši Vám, co mohu více...

E. O.

Úryvek z deníku Taťány Larinové

Jednoho dne k nám domů přišel pan Lenský a přišel s ním pan Oněgin. Pan Lenský chtěl panu Oněginovi představit Olgu tedy mou sestru, protože to byla jeho snoubenka. Mně to bylo docela jedno, ale jak jsem spatřila pana Oněgina, tak jsem se do něho hluboce zakoukala a později zamilovala.

Poté co pánové odešli, říkám mé drahé sestře: „Sestřičko má milá, stala se hrozná událost a já nevím, co bych měla dělat.“ Olga mi s vyděšením říká: „Táňo, co se stalo?“ „Víš, jak přišel s tvým milým pan Oněgin. On měl tak krásný hlas a tak hezky mluvil.“ vyhrkla jsem. „Milá Táňo, tomu se říká láska.“ řekla mi vesele. Chvíli jsem přemýšlela, co bych jí na to měla říct, protože mě celá tahle situace znepokojila. Nakonec Olze říkám: „Asi je to více než možné, ale nic s tím bohužel neudělám. Myslím si, že takový dojem jsem neudělala jako pan Oněgin udělal na mě.“ Olga mi lítostně říká: „Táňo i kdyby si neudělala takový dojem můžeš panu Oněginovi poslat dopis. Klidně ti s ním pomůžu, když by si samozřejmě chtěla.“ Zůstala jsem jen koukat na Olgu, protože mě to vůbec nenapadlo a taky jsem se styděla, jak mu napsat, tak za celou tuto událost. Posléze jsem řekla: „Napíšu panu Oněginovi! Kdyby náhodou jsem potřebovala pomoc, ozvu se ti.“

Druhý den jsem přemýšlela, jak mu to napíšu. Rozhodla jsem se, že budu psát báseň. Do básně jsem vylila všechn svůj žal a lásku mou. Doufati jen můžu, že odpovědi dostanu, a ještě více v to, aby lásku, kterou cítím cítí i on, ten, co očaroval mne.

„Dobrý den, Taťáno. Je mi velkou ctí vás poznat. Jmenuji se vstoupilahew Greene. Rád bych s vámi udělal rozhovor pro noviny. Rozhovor, jak už jste jistě byla informovaná, by se především týkal vašeho slavného milostného dopisu Evženu Oněginovi.“ představil se mladý usměvavý novinář.

Taťána přikývla na znamení souhlasu a odstoupila od dveří, aby mohl mladík projít. Když za ním zavřela dveře, odvedla jej do obývacího pokoje. Novinář si sedl na pohovku, žena mezitím přinesla karafu s vodou a posadila se na křeslo, které stálo naproti pohovce .

„Náš rozhovor budu nahrávat.“ oznámil, když ze své brašny vytahoval elektronické zařízení, jež následně zapnul. Taťána opět pouze přikývla. „Váš slavný dopis znají sta tisíce, možná miliony lidí po celém světě. Dá se prý považovat za jeden z nejromantičtějších dopisů. Napadlo vás někdy, že se stane tak známým, když jste jej psala?“

„To tedy rozhodně ne. Nikdy mě nic takového nenapadlo. Víte, tento dopis je velice osobní záležitostí. Opravdu jsem nechtěla, aby se dostal k někomu jinému než k Evženovi. Byl určený pouze pro něj, vyjádřila jsem v tom dopisu všechny své city k němu. On mi však na tento dopis nikdy neodepsal, ale to už jistě znáte.“

„Víte, kdo jej zveřejnil? Dosud jsem na tuto otázku nenalezl odpověď.“

Taťána zavrtěla hlavou. „Ani já vám nepomohu. Možná to byl Evžen sám, ale nevidím důvod, proč by to dělal. Můžeme se jen domnívat, jak to bylo doopravdy.“

„Dříve jste nebyla ráda, že se dostal do rukou dalších osob. Je tomu dnes jinak?“

„Abych pravdu řekla, dnes už mi to nevadí. Myslím si, že je velkou inspirací pro mnoho lidí. Důkazem je jeden román ve verších, který napsal ruský básník a dramatik.“

Taťána Larinová je velmi zajímavá žena. Ať už jen tím, že se v 16 domnívá, že poznala svojí doživotní lásku, nebo tím, že nesdílí svoje pocity a trable na sociální síti. Očividně by se Taťána lišila od svých nynějších vrstevníků.

Nejvíce zářezjícím faktem je Taťánina hloupost a naivnost, když si myslí, že v 16 letech poznala svojí opravdovou lásku. V dnešní době existuje doživotní láska v takhle útlém věku snad jen v pohádkách. Sami se zamyslete, koho ve svém okruhu znáte, kdo je od 16 let s tou stejnou osobou.

K její prostomyslnosti je také dobré zmínit osobu, kterou si jako doživotní lásku vybrala. Evžen Oněgin, největší svůdce žen a „lev salónů.“ Udělala základní chybu, když si jako první nezkontrolovala jeho účet na instagramu, což je v dnešní době snad již pravidlem, než někoho potkáte. Je také možnost, že si jeho status zkontrolovala. V tomto případě nastává horší varianta. Taťána kromě jeho kontaktu s mnoha ženami objevila i jeho bohatství. Svojí veškerou soudnost dala stranou a šla si po tom, co je od historie lidstva nejdůležitější - peníze. V této variantě, by se pravděpodobně s dnešní generací ve svém cíli potkala. V druhé možnosti nás také utvrzuje skutečnost, že po neúspěchu s Oněginem odjíždí do Moskvy, kde si najde ještě bohatšího muže, než byl Oněgin.

Po těchto zodpovězených otázkách si již můžeme být jistí, že Taťána by v dnešní generaci vyčnívala. I přesto, že nepopřela svoje biologické pudy a šla za vidinou peněz, stejně jako dnešní mládež, v dnešní době by byla spíše odpadlík.

Dneska v našem pořadu přivítáme známou Taťánu Larinovou, kterou zná celý svět. Všichni určitě známe její láskyplný dopis o její lásce k Oněginovi, který rozehrál i ty nejledovější srdce. Přivítejte naši nejmilovanější Taťánu Larinovou!

„Přeji krásný den, hned tu máme první otázku a to, že jste napsala vlastně jen jediný dopis, ale přesto jste navždy vstoupila do světa literatury, jak je to vlastně možné? “ptám se.

„Jak říkáte, napsala jsem pouze jeden dopis a teď se o mně musí učit děti ve škole. To jsem vážně nečekala. Byla jsem pouze mladá a zamilovaná do krásného Oněgina, který vždy zůstane v mém srdci.“

„Musím jen souhlasit, nedávno mi má šestnáctiletá dcera říkala, že teď musí číst knížku o Oněginovi od Puškina a upřímně, byla naštvaná, že Vás odmítl, protože Vy jste si vylila srdíčko na tak krásném zamilovaném dopise.“

„S dcerou naprosto souhlasím, já jsem byla také zoufalá z toho, že mě odmítl. Láska je přeci tak krásná věc, když dva se milují, není co řešit. Ale on to tak neviděl, a to mě nejdříve zasáhlo.“

„Mám poslední dotaz, bylo na Oněginovi něco, co si budete vždy pamatovat?“

„Ano. A to, když jsem ho poprvé uviděla, jak stál u našich dveří a usmíval se na mě, tím jeho zvláštním úsměvem. Také je tu jedna vzpomínka, na kterou myslím nerada a všichni ji znáte, protože už jsme si o ní dneska trochu povídala, a to je jeho odmítnutí. Takhle zpětně jsem vlastně ráda, že jsem ho odmítla i přesto ho v hloubě duše pořád miluji. Být s chlapem, co říká, že vztah vše zničí, by neměl být nikdo.“

„Moc Vám děkujeme, za tak nádherný rozhovor a bylo mi potěšení Vás potkat osobně.“

„Já také děkuji za pozvání a úplně nakonec bych dodala, ať se lidé netrápí láskou, že ona přijde ve správnou dobu, když ji nejméně budeme čekat.“

Jak hodně se lišíme, Taťáno? Všichni lidé se od sebe liší a my dvě obzvlášť. Hlavně tím, že jsem se narodila 200 let po tobě a naše pohledy na svět jsou zcela odlišné. I přes to s tebou cítím určité spojení. Je to tím, že jsme obě šestnáctileté dívky, či že se obě nešťastně utápíme v bolestivé lásce?

Ty jako uzavřená, nepřístupná dívka, kde jsi jen sebrala odvalu na to vyznat Evženovi lásku? Jak? A jak jsi to udělala tak sebejistě, tak krásně a tak romanticky zároveň? Je to tím, že mi chybí talent psaní, či tím, že možná nejsem schopna milovat? Možná kdybych byla krásná bez námahy a kdybych byla schopna komunikovat. Možná kdybych nebyla tak naivní, či kdybych rozuměla společnosti a sociálním narázkám. Možná je to tím, že nevím, co vlastně chci, či co potřebuji. To ty jsi to věděla. A to na tobě obdivuji. Bolí mě, že nikdy nebudu taková, jako ty. Tak schopná a sebejistá, tak talentovaná.

Ten, do kterého jsem se zamilovala, nebyl dobrý a už vůbec ohleduplný člověk. A já, zaslepená láskou a krásou pozornosti, kterou mi dával a která mi chybí, jsem si toho nevšimla. A Evžen byl dobrý člověk, že? Ale byla jsi ty dobrou dívkou, Taťáno? Bolelo tvého manžela, že jsi byla zamilovaná do někoho jiného? Věděl to vůbec? Nevěděl. Vím, že lásce neporučíš, ale na tvém místě bych radši šla za tím, koho opravdu miluji. Už vidím, jak moc my se lišíme a přes to s tebou cítím spojení, jako s nikým jiným.

Drahá, kdo vy vlastně jste? Dopis co jsem obdržel, pln je citů, lásky vyznání. Však divná to láska. Od přečtení dopisu jsem uvězněn ve svých myšlenkách, myšlenkách o vás, vašich snech a tužbách. Dlouhý váš dopis přečetl jsem mnohokrát, přesto si stále nejsem jist s kým mám tu čest. Zním vaše jméno, ale o tom, jaký jste člověk vím pramálo. Píšete o své lásce ke mně, o všem, co jste pro mne ochotna vykonat a čeho se vzdát. Ve vašem dopisu popisujete mne jako toho nejvyššího z nejvyšších, sebe pak jako toho nejchudšího poddaného. Lítost nad vašim vlastním životem je přítomna snad na každém řádku a já táži se vás, proč? Proč nemluvíte o svých kladech, o opravdových citech a ne jen těch, které jste si vysnila při četbě tragických románů? To není opravdový život, není to život, který vám mohu poskytnout. Miloval jsem vás od první chvíle, však rozumějte, toto nelze, snad jednou, za čas nějaký, začnete sama sebe ctít. Vážít si vlastní práce, vlastních myšlenek, pocitů. Až tehdy je totiž možné, abych si jich vážil také. Nectí-li žena sebe samu, není možné, aby něco takového žádala po svém muži. Muž toho není a ani nemůže být schopen. A vy sama při své moudrosti jistě uznáte za pravdu, že svazek, ve kterém muž není schopen si své ženy vážít není šťastný a já vás nemohu vidět nešťastnou mou vlastní vinou. Odjíždím proto na cesty, tu dobu budete mít čas přemýšlet o mých slovech a sama o sobě, za čas se vrátím a věřte mi, budu po vás toužit ještě více, než doposud. Je-li vaše láska pravá a upřímná, pak to jediné, o co vás prosím je, počkejte na mne.

Milá, tichá, důvěřivá, tak trochu naivní a hlavně nešťastně zamilovaná mladá dívka z území Ruska před zhruba 200 lety. Jak moc se liší od dnešních vrstevníků? Řekla bych, že příliš ne a zároveň velmi.

Tat'ána nebyla vlastně moc jiná než ostatní – bylo jí pouhých šestnáct let, když se nešťastně zamilovala do Evžena Oněgina. Nikdy předtím nikoho nemilovala tak bláznivě a její srdce si hned muselo vyhlídnout takového arogantního, bezohledného a o tolik staršího muže. To se stává i v dnešní době, lidé si stále nemohou vybrat, do koho se zamilují.

Co už se k dnešní generaci přirovnat moc nedá, je souboj Oněgina a jeho nejlepšího přítele. Před 30 lety se možná chlapci o dívky prali, ale málokdy se stalo, aby se kvůli dívkám vraždili 2 nejlepší přátelé. A dneska už se spíše navzájem zablokují na sociálních sítích, než aby šli vyřešit problém z očí do očí.

Tat'ána měla také sestru – Olgu. Právě kvůli ní vyzval Lenský Oněgina na souboj. Musel Olgu velmi milovat, když pro ni zemřel. Myslím, že málokdo dnes by to udělal. Ale vraťme se zpět k Tat'áně.

Tat'ána poté, co Oněgin souboj s Lenským vyhrál, odjela se svou matkou do Moskvy. Vdala se. Snažila se na něj zapomenout. Dává to smysl, asi nikdo by nechtěl mít na očích někoho, kdo zabil milého vaší sestry. Milovat ho však nikdy nepřestala.

Závěrem bych tedy chtěla říct, že i když Tat'ána žila před 200 lety a na jiném území, není o tolik jiná než my. Zároveň se od nás však liší neskutečným způsobem.

Ahoj Taťáno,

jaký měl úspěch ten dopis? Neumím si představit, že bych něco takového napsala. Neber to špatně, bylo to dobrý, jenom to není nic pro mě. Už ti odpověděl? Zajímalo by mě, co odepíše. Jestli vůbec. Kdybych já napsala dopis a on by neodepsal, nevím, co bych dělala. Nechť tě stresovat ale víš, jak to má s Olgou. To vidíš ty pohledy, jak se na ní kouká zamilovaně. O co mu jde? Myslíš, že někdy skončí spolu? Uvidíme. Musíme vymyslet shipovací jméno, co třeba Olgin, tohle mi nejde, něco lepšího potom vymyslím a pro vás dva třeba Toněgin. Bude to ještě zajímavé. Ne, že bys neměla šanci ale nenapadlo tě někdy se poohlídnout někde jinde? Chápu, že Oněgin je fešák a tak dále ale jenom přece by bylo fajn se konečně usadit a on na to moc nevypadá. Chápu, že jsi ještě mladá a plná naděje na lásku. Bylo by fajn, to přiznávám, mít zamilovaný příběh pro vaše děti ale buď už trochu racionální. Chovej se dospěle. Musím ale přiznat, že to bylo odvážný, doufám, že pokud ti neodepíše nebo ti odepíše a odmítne, tak na něj zapomeneš. Co to ale říkám, vždyť jde o tebe. Mimochodem včera jsem viděla Vladimíra, byl docela našťvaný. Nevíš, co se mu stalo? Asi zas žárlil. Nechápu to. Měl by s tou žárlivostí něco dělat, jinak to da padne špatně. Nicméně děkuju za pozvání na ten večírek, uvidím, jestli přijdu ale pokusím se. Už budu muset jít. Měj se hezky a pozdravuj za mě Olgu.

S láskou tvá drahá přítelkyně

Často se zamýšlíme o tom, co si ostatní myslí a jak přemýšlí. Jedním z nejtěžších oříšků je právě Taťána Larinová. Jak se chovala? Čím si procházela a jaká byla její situace? Jaké problémy jí život připravil?

Tato 16letá dívka patřila podle zdrojů spíše k introvertní skupině obyvatelstva, byla uzavřená a samotářská. Vyrůstala na venkově, což ji vychovalo ke skromnosti. Dle mého názoru nebyla typ člověka, který hned všemu uvěřil. Myslím, že si vše nechávala projít hlavou nejméně třikrát a až poté se rozhodla, co dál. A to je podle mě důvod, proč neměla tolik přátel, kvůli problémům s důvěrou.

Určitě to nemohlo být lehké, vidět, jak se ostatní baví venku, kam nebyla pozvaná. Nemyslím si, že trpěla, ale určitě ji v životě něco chybělo. Vše se to však změnilo Evženem Oněginem. Nechápu, jak se do něj mohla zamilovat. Byly úplně jiní, jiné povahy. Možná je tedy pravda, že se protiklady přitahují.

Pokud nebudeme počítat vyčlenění z kolektivu, největší bolestí pro ni musela být láska, kterou Evžen neobětoval. Pocity, které v tu dobu měla, se určitě nedají popsat slovy. Podle jejího chování usuzuji, že pokud se zamilovala, bylo to navždy. Odmítnutí od něho ji určitě zničilo.

Když pohlédnu na její celkovou situaci, nevím, jak bych se zachovala já. I přes to, že se k ní úplně nedokážu přirovnat, chápu její rozhodnutí. Na jednu stranu, mohla se více snažit získat chlapce jíž snů. Na stranu druhou, styděla se. Soudím, že její situace opravdu neměla řešení, kdy by byli všichni na konci šťastní.

Otázky lásky a vztahů jsou i byli vždy podobně žhavé jako sopečné výpary v prvorohách. Svým výskytem ať už na poli mediálním, televizním nebo snad životním může směle konkurovat showbiznysu, penězům, politice, vědě, navštěvování toalet a nebo mému pořadu. Avšak jen málokdo z lidí dokázal posbírat vše zmíněné (ano, i poslední dva body) a naprosto neotřelým stylem - protřepat nemíchat, hlavně elegantně - se nám dnes představit v jediné osobě. Pozdravte Taťanu Larinovou!

Jedna z největších celebrit začínající seznamováním lidí prostřednictvím sociálních sítí se svým a životem a především vztahem se svým partnerem Evženem Oněginem, který začala vést před necelými dvěma lety a na kterém stejně v současnosti pracuje stejně pilně jako na práci ve všem od popularizace psychologických studií až po poradenství ve věci vztahů po celém světě. (edit autora)

Mně a nejspíše také většině diváků jste se zapsala do paměti jako vlastně taková průkopnice ve věcech lásky. Já - jak mívám zvykem - jsem se na tento večer s Vámi připravoval. A upřímně mě překvapilo, kde všude se dens můžu setkat s něčím, co (s prominutím) začalo jako studentský románek. Jak Vy vnímáte dnes svou popularitu?

Nejspíše narážíte na můj seminář, který vedu se studenty a kde s polu hovoříme na takové to téma, které mě od malička přitahovalo a tím jsou vztahy životní postavené vedle vztahů na sociálních sítích. Nebudete mít ze mě radost, ale já opravdu sama sebe nevnímám jako celebritu. Jediné co si troufnu o sobě říct, že jsem neměla strach zkusit něco nového a měla vlastně štěstí.

Máte naprostou pravdu – nepotěšila jste mě. Já jsem si na Vás, respektive o Vás, už něco zjišťoval a dnes už, stejně jako většina vašich fanoušků, tuším jak to vlastně bylo s Vámi a Oněgine. Ale to byla a je Taťana teď, nás by však zajímalo, jak se vidí Taťana zítra nebo snad pozítří?...

Jak hodně se lišíme, Taťáno?

Taťana Larinová, uzavřená a samotářská dívka. Jak moc se liší od dnešních teenagerů? Jak moc by se lišila její rozhodnutí, kdyby žila v dnešní době?

Taťana je bledá, hubená, 16 letá dívka, vyrůstající na venkově. Přesto že je často popisována jako nedůvěřivá, zamiluje se prakticky na první pohled do staršího muže. Evžen Oněgin, lev salónů a milovník žen, do takového muže se mladá Taťana zamiluje a dá mu to najevo. Už jen díky tomu je považována za odvážnou. Dnes by svému vyvolenému napsala zprávu přes Messenger, ve své době napsala dopis. Odpovědí na její vyznání se jí stalo „zobrazeno“ - Evžen na její dopis neopověděl. Po této trapné situaci se znovu setkávají na oslavě Taťanina svátku, kde později sleduje souboj mezi Oněginem a manželem Taťaniny sestry, který je zabit. I po tomto incidentu Taťana Oněgina, který na 6 let s výčitkami svědomí odjede, miluje. Během oněch 6 let se Taťana provdá za vysoce postaveného generála a stane se z ní zklamaná žena v manželství bez lásky. Když se setkají, Oněgin se do ní zamiluje, ale ona ho odmítá. Přesto že ho stále miluje, chce zůstat věrná svému manželovi. I když dnes by byl možný rozvod, Taťana by se svým manželem pravděpodobně zůstala a z reality by unikala pomocí knížek, filmů nebo koníčků.

Rozhodla by se tedy jinak v dnešní době? Nejspíš ne. Opět by se zamilovala do staršího muže, možná i ženatého. Opět by jí odmítnul, buď kvůli jejímu věku, nebo kvůli jiné ženě. Jen by se v dnešní době možná vůbec neprovdala za muže, kterého nikdy nemilovala.

Dobrý den, vážení čtenáři, dnes jsem si pro vás připravila rozhovor s Taťánou Larinovou, která se v roce 1833 proslavila svým milostným dopisem Oněginovi, který je dnes stále považován za nejromantičtější dopis v dějinách lidstva.

Já: „Slečno Larinová, můžete nám povědět, co vás přivedlo k napsání osudového dopisu, který si lidstvo bude pamatovat další 2 tisíce let.“

Taťána: „Jako mladá dívka jsem bývala velice tichá a stydlivá. Přestože jsem Oněgina vídala dennodenně na ulici, nikdy jsem neměla tu odvahu ho oslovit. Nedokázala jsem ale žít v nejistotě, a tak jsem se rozhodla napsat mu ten dopis.“

Já: „Je pravda, že ve zmíněném dopise jste panu Oněginovi vyznala svou přízeň a neočekávala od něj nic na oplátku?“

Taťána: „To je pravda! Evžen Oněgin byl vlk samotář, a možná to byla jedna z věcí, která mě na něm tak přitahovala. Nechtěla jsem, aby za mou lásku cítil jakoukoliv odpovědnost.“

Já: „Přesto jste ale doufala, že vás jeho odpověď příjemně překvapí, je to tak?“

Taťána: „Naděje umírá poslední, není-liž pravda. A přestože mne jeho odmítnutí tuze zarmoutilo, nekladla jsem mu vinu, překonala to a provdala se za svého milovaného muže“

Já: „A to nás přivádí k poslední otázce. Je nám známo, že po letech jste se s Oněginem opět setkala a tentokrát to byl on, kdo vám vyznal svou lásku. Vy jste ji ovšem neopětovala. Proč?“

Taťána: „V tu dobu jsem již byla šťastně vdaná. A přestože byl Oněgin mou jedinou pravou láskou, chtěla jsem zůstat věrná svému manželovi.

Já: „Mockrát vám děkuji za rozhovor, slečno Larinová.“

Taťána Larinová. Záhadná to osobnost. O koho jde? A proč nás vlastně tak zaujala?

Je to přeci dívka jako každá jiná nebo ne?

Jak se to vezme. Obyčejná dívka to je. Některým by mohlo přijít, že je obyčejná až příliš. Vyrůstala na vesnici a většinu času trávila sama. Co na někom takovém může být zajímavého? Možná to, že byla tak odvážná a vyjádřila svoje city člověku jako byl Oněgin? Oněgin, který na jakýkoli vztah neměl ani pomyšlení. Oněgin, který neměl zájem se k nikomu vázat. Možná je to právě tím. Tím, že obyčejná dívka jako Taťána zvládla něco tak odvážného. Něco, co by neudělali ani někteří z nás.

Další věc, o které se dá uvažovat je Taťánina věrnost. Mladá dívka, která někoho miluje tak moc, jako ona Oněgina by byla schopná udělat cokoli proto, aby byla s ním. Jak je tedy možné, že potom co jí po čase Oněgin vyznal lásku nazpět, nepadla mu kolem krku radostí? Je to další věc, díky které si zaslouží náš obdiv? Řekla bych, že určitě ano.

Když ji muž, kterého nadevše miluje vyzná lásku a ona ho odmítne, to chce velkou odvahu. Právě tenhle čin poukazuje na její věrnost. Věrnost k jejímu manželovi. Člověku, kterého ale nikdy nebude milovat tak moc, jako Oněgina.

Taťána Larinová. Obyčejná dívka s velkou odvahou. Dívka, která byla bezhlavě zamilovaná, ale i tak si zachovala svoji úctu a věrnost. Dívka, která si bude vedle sebe asi navždy namísto svého manžela, šlechtice Gremina, představovat právě jejího milovaného Oněgina.

Má milovaná Taťáno,

Tímto dopisem bych ti chtěl sdělit mé pocity. Už nějakou dobu jsem ti chtěl na tvůj krásný dopis odepsat, ale nikdy jsem nevěděl, jak začít. Konečně jsem našel odvahu a jsem si jistý tím, co k tobě cítím, kvůli čemu nemohu v noci spát a přes den jíst. Každý den na tebe myslím a každý den si představuji jaký by byl, kdybych ho strávil s tebou.

Můj den bez tebe jsou jako kalhoty bez kapes, bez tebe není kompletní. Vzpomínáš na den, kdy jsme se poprvé potkali? Ten den jsem věděl, že z tebe nespustím oči. To, jak jsi nádherná se ani slovy nedá popsat. Tvůj úsměv a pohled mně doprovází každý den v mé hlavě. Přišlo mi jako bys do mého života už patřila, jako bych tě znal.

Díky tobě má můj život smysl, jsi důvod proč se každý den probouzím s dobrou náladou. Miluji tě, tak jak jsem nikdy nikoho nemiloval. Cítím to, co jsem nikdy necítil.

Měl jsem pocit, že mé city jsou neopětované. Díky tvému dopisu jsem poznal, že to tak není. Od první okamžiku, co jsem tě spatřil, jsem doufal, že tvá láska bude stejně silná, jako ta má. Děkuji ti, že jsi mi pomohla vyjádřit, jak moc tě miluji.

Doufám v naše brzké setkání a modlím se za každý den, kdy tě spatřím. Také jsem ti chtěl poděkovat za tvůj dopis, protože díky němu jsem zjistil, jak inteligentní a originální jsi.

Tvůj milý,

Eugen Oněgin

Taťána Larinová je pro spoustu z nás jedna velká neznámá. Shrňme si, co o ní víme: Taťána je fiktivní postava z románu Alexandra Sergejeviče Puškina – Evžen Oněgin. Taťána se setká s Oněginem a hrozně se do něho zamiluje, aby mu vyznala svoji lásku, napíše mu milostný dopis, on ji odmítne, po několika letech odmítání nápadníků je nucena svou matkou do sňatku s generálem, po několika letech znovu potká Oněgina, který se do ní zamiluje, ona ho stále miluje, ale rozhodne se zůstat věrná manželovi. Takhle se může zdát, že toho víme docela dost. Ale kde o ní najdu základní informace? Odpověď Vás možná překvapí, musíte si to vymyslet.

„Ale přece si nemůžu vymyslet většinu jejího života, nebo snad jo?“ tuhle otázku si pokládáte nejspíš všichni, i já si jí nejednou položila. Ale je to tak, jelikož toho o jejím osobním životě vskutku moc nevíme, tak si většinu vymyslet musíme. Záleží samozřejmě, co byste o ní chtěli psát, jestli charakteristiku, referát, knihu nebo něco jiného. Úplně u všech si totiž vymýšlet nemůžete.

Takový referát by měl být psán podle pravdy, ale kdo toho o ní ví nejlépe? Samozřejmě že ten, kdo jí vymyslel. Nic víc než to, co máme v knize od Puškina není ověřené. Spoustu toho, co nám nabízí internet bývají pouze domněnky jiných lidí, kteří o ní něco psali.

Dále byste o ní mohli psát třeba knihu, tak tam je v tu chvíli úplně jedno, co všechno si vymyslíte. Jelikož v knize je možné úplně všechno. Můžete z ní klidně udělat i cestovatelku v čase.

Takže je to zcela jednoduché, vybírejte moudře.

Já: „Taťána Larinová je velké jméno světové literatury. Díky její roli, ve známém díle Evžen Oněgin, se proslavila téměř po celém světě. Nejznámější část z díla je zřejmě zamilovaný Taťánin dopis Oněginovi. Rád bych tedy zde ve studiu přivítal slavnou Taťánu Larinovou ! Hned Vám položím první dotaz. Kdybyste teď měla napsat ten stejný dopis tomu stejnému člověku. Napsala byste ho stejně? A měla byste odvahu napsat znovu něco tak citlivě založeného?“

Taťána: „Děkuji za přivítání. Tak samozřejmě, že pokud bych byla ve stejné situaci, tak by ten dopis vypadal úplně stejně. Já si za svými slovy stojím a určitě bych je neměnila. Avšak v té době to pro mne bylo velice složité, abych se takto citově vyjádřila. Oněgin byl pro mě vším. Udělala bych cokoli, aby o mě projevil jen sebemenší zájem. Proto se domnívám, že už bych znovu tuto odvahu neměla. Především proto, že nikoho tak okouzlujícího už nikdy nepotkám“

Já: „Cítíte stále to samé k Oněginovi? Nebo už vaše touha po něm vyprchala?“

Taťána: „Každý by si řekl, že po tolika letech už jsem na něj zvládla zapomenout. Jenže bohužel to tak není. Těžce se mi o tom mluví, ale stále ho miluji. I přes ty probdělé noci plné zoufalství jsem na něj nedokázala zapomenout.“

Já: „Proč jste psala ve verších? Má to snad nějaký skrytý význam? To už je opravdu moje poslední otázka.“

Taťána: „Od malička mám básnické nadání a přišlo mi vhodné to použít. Mám za to, že to významu dopisu dodalo tu správnou hloubku.“

Já: „Děkuji za odpovědi. Jsem rád, že jsem vás mohl blíže poznat.“

Taťána: „Děkuji za pozvání“

Postava se jmenuje Taťána Larinová. Postava je pohlavím žena. Její přesný věk není znám, je ale odhadován na šestnáct let. Je ruské národnosti. Taťána je naivní a citlivá postava a v díle ji její vlastnosti činí opakem Evžena Oněgina. V díle je také hlavní ženskou postavou. Je „od prvního pohledu“ zamilována do Evžena Oněgina, také ruské národnosti, který je o asi 8 let starší než ona.

Taťána napíše dopis Evženovi, ve kterém se mu přiznává ke své lásce k němu, ten ale později odpovídá a odmítá ji. Taťána v dopise říká, že dopis píše, protože je beznadějná a podle jejích slov již delší dobu neviděla a neslyšela Evženův obličej a hlas. Taťána vidí Evžena spíše jako samotáře, kterého život na vesnici nebaví, ale ujišťuje ho, že ho ctí a přiznává, že ví, že to tak někdy nemusí vypadat. Je do něj zamilována hluboce a beznadějně. V dopise se nazývá nešťastnicí a tvrdí, že je připravena na odmítnutí, ale také, že si myslí, že ji Evžen neodmítne. Je připravena stát se ženou Evžena i matkou jeho dětí a už nepomýšlí o vztazích s jinými muži, jako to bylo dříve. Taťána někdy vídá Evžena na vesnici. Taťána v dopisu popisuje Evžena Oněgina jako svého „vyvoleného“, a beznadějnost a hloubku její lásky potvrzují její slova, že jí byl Evžen slíben životem a seslán Bohem. Taťána se k Evženovi modlí. Evžen se Taťáně podle jejích slov jevil jako přízrak v jejích snech. I po odmítnutí Evženem věří Taťána v jejich lásku, jak líčí slova Evžena, který nyní vidí Taťánu jako přísnou a spíše rozhněvanou, než aby cítila lítost, a Taťána podle jeho slov nepochopila jeho tři dopisy.

Dobré dopoledne, zdravím všechny posluchače dnešního podcastu. Dnes jsem tu společně s vzácným hostem. Napsal sice jen jeden dopis, ale ten vstoupil do dějin literatury a dnes ho zná snad každý. Přivítejte prosím Taťanu Larinovou!

Ještě jednou Vás zde vítám, Taťano a děkuji moc za Vaši návštěvu u nás ve studiu. Tímto bych ukončila svůj monolog a můžeme začít. Začneme nějakou lehkí otázkou, proto se Vás zeptám, zda byste mi mohla povědět pár základních informací o sobě, kdyby Vás náhodou někdo neznal. Popřípadě kdybyste mohla popsat i svůj vzhled pro naše posluchače.

„Samozřejmě. Jak jen začít?“ nahlas zapřemýšlela Taťana.

„Svůj volný čas ráda trávím v přírodě a nejlépe s knihou v ruce. K radosti mi stačí málo. Jsem skromná venkovská dívka, která se nešťastně zamilovala. Mohla bych o sobě také říct, že jsem uzavřená a samotářská. Na druhou stranu se nebojím říct svůj názor, když cítím, že je to správné,“ pokračuje Taťana.

„Vlasy mám kaštanové jako ten nejkrásnější kaštan. Oči mám modré jako azurové nebe. Nejčastěji nosím bílé šaty, třeba právě ty, které na sobě mám teď,“ dodává.

„*Ted' bych se dotázala na ten známý dopis,“ říkám.*

„Jak už jste naznačila, napsala jsem dopis, který si však nepřečetl jen Oněgin, kterému byl dopis věnován, ale také nemálo jiných lidí. Z dopisu už se dalo pochopit, že jsem byla slepě zamilovaná. Což, když budu upřímná, se dodnes nezměnilo. Stále má Oněgin místo v mém srdci,“ reaguje Taťana.

„*Litujete dnes, že jste tento dopis napsala?“ pokládám svou otázku.*

„Ne, podle mne je totiž důležité dávat svůj názor najevo,“ jednoznačně odpovídá Taťana.

„*Děkuji moc za dnešní rozhovor a těším se na Vás u pokračování,“ loučím se.*

Jak se podle vás měla zachovat Taťana Larinová ? Zachovala se správně nebo její rozhodnutí nebylo nejlepší? Moje pocity na tuto otázku jsou dost smíšené. Pro ty co neví, kdo je Taťana Larinová. je to mladá šestnáctiletá dáma, která se zamilovala do Oněgina, o osm let staršího přítele její sestry. Napsala mu milostný dopis, bohužel byla odmítnuta. Když se po šesti letech znova setkají. Náklonost je na druhé straně, ale v tuhle chvíli odmítá Taťana Oněgina. Otázka zní: Měla Taťana psát vůbec Oněginovi dopis? A proč ho Taťana po šesti letech odmítla, ikdyž ho stále milovala?

Můj názor na tuto situaci, je takový, že ani jeden neudělal špatnou věc. Když poprvé Taťana spatřila Oněgina. Oněgin byl v tu chvíli zamilovaný do Olgy, sestry Taťány a bylo mu dvacet čtyři let. Podle mého názoru jako dvaceti čtyřletý muž neopustíte svou partnerku, kvůli šestnáctileté holce. Vy byste to snad udělali? Za mě se Oněgin rozhodl správně, bohužel mu to s Olgou nevyšlo a kvůli záplece se svým přítelem Lenským odešel z Petrohradu a cestoval po Rusku. Taťana zůstala v Petrohradu a mezitím, co byl Oněgin pryč, si našla přítele. Provdala se za významného šlechtice, jak jsem uváděl v úvodu. Když se Oněgin po šesti letech vrátil do Petrohradu, vyznal Taťaně lásku, ale bohužel byl odmítnut. Zde ba naopak chápu rozhodnutí Taťány, chtěla být věrná svému manželovi, ale upřímně. Žít s někým jen, protože mu chcete být věrní a přitom milovat někoho jiného, je strašné.

Uvažuji nad tím, zda její rozhodnutí bylo správné. Taťana neudělala nic špatného, ale na závěr si myslím, že pokud ho stále milovala, měla opustit svého manžela a jít za Oněginem. naneštěstí to tak neudělala a Oněgin zůstal sám, protože jak už to v životě bývá: „Vždy si člověk všechno uvědomí, až když už je pozdě.“

Na cos myslela, když si ten dopis psala? Snad na toho, do kterého jsi byla tak bezhlavě zamilovaná. Nebo snad jen na to, žes byla tak bezhlavě zamilovaná? Víš, ony jsou to dvě dost odlišné věci. Přestože se to tak asi na první pohled nejeví. Tvoje láska Oněgina v tvých očích proměnila v muže snů. Muže, který byl podle Tebe hoden veškeré lásky na světě.

Jednou, až opadne to, co k němu cítíš, možná zjistíš, že je to jen docela obyčejný mrzout. Najednou bude postrádat tu jiskra, kterou jsi v něm viděla. Vidělas ji jen ty. Ani on sám v ní nevěřil.

Může to znít kruté, ale co vlastně krutého na nevydařené lásce není? Říkává se – správný člověk, špatný čas. Ale je to opravdu tak? Není snad pravda, že špatný čas se správným člověkem v podstatě neexistuje?

Když jsi Oněginovi dopis psala, vylila sis svoje srdíčko do inkoustu a vložila ho do obálky. Bylo to tehdy všechno nebo nic. Odvážný krok. Přesto to nevyšlo. Když jsem o tobě slyšela poprvé, Táňo, jako by mě opustilo cosi těžkého, co mě dlouhou dobu tížilo. Možná to je osud, že se my dvě potkáváme. I když v úplně jiné rovině, než je běžné. Proto ani není správné, abys znala mé jméno.

Možná kousek Tebe je v každém nás. Každý si v sobě neseme kousek Taťány Larinové, aniž bychom o tom kdy věděli.

Zdravím, Táňo! Pročítala jsem si dopis, který jsi psala Evženovi a zaslala ho i mě, abych ti řekla svůj názor.

Podrobně jsem si ho četla a hned jsem cítila ty silné emoce, s kterými to bylo psáno. Taky občas toužím vytvořit dopis, kde sepíšu všechny své emoce a pocity, proto naprosto chápu tvůj čin. Uvědomuji si situaci a jak moc těžká musí být. Víím, že Evžen pochází z města, a to, jestli jsi dívka vesnická, nebo z města, vůbec v cestě hluboké a pevné lásky nepřekáží. Být ovšem na tvém místě, čekala bych jestli odpoví a pokud ne, nebyla tvá láska opětována a už jen proto, že odmítl tak úžasnou, moudrou, uvědomělou ženu, jako jsi ty, Taťáno, tak nestojí takový muž za další přetěžké snažení. Někde po světě chodí další muž, ba i několik mužských, kteří jsou stejně tak přitažliví jako tvůj milovaný Evžen a ne-li víc. Kteří mají stejné povahové rysy jako Evžen. Kteří jsou stejně tak schopní a vzdělaní. věřím, že jednou k vám do vesnice opět zavítá takový muž. Bude ti věrný a najdete v sobě velké zalíbení. Přeji si, aby to tvé srdce už tolik netrápilo. Koukni se kolem sebe, jak je svět plný barev. Takových dobrodružství, co tě čekají. přečti si nějakou knihu. To mi připomíná, že jakmile se brzy uvidíme tváří v tvář, dovezu ti opět nějaké nové knihy a taky něco z naší letošní úrody.

Až Evžen napíše zpět, napiš mi také, jsem tu pro tebe. Věřím, že to dobře dopadne. Všechny doma pozdravuj.

Měj se krásně!

Tvá Olga.

Jak si poradit s někým, jako je Taťána Larinová?

V tomto článku se zaměříme na psychologický rozbor Taťány Larinové. Budeme vycházet z dopisu, který napsala ve velmi mladém věku Evženu Oněginovi. Po prvním přečtení je naprosto jasné, že je Taťána do o osm let staršího Oněgina zamilovaná. Nemohlo by se však také jednat o nějakou posedlost tímto mužem?

V prvních dvou odstavcích Taťána popisuje, jak každý týden čeká, až bude moci vidět Oněgina a mluvit s ním. Avšak poté popisuje, že je samotář. Znamená to tedy, že pokaždé ví, kde se Oněgin nachází a může se jednat o stalking.

Ve třetím odstavci vypráví o tom, že by byla věrnou ženou a ctnostnou matkou. Způsob, kterým to vyjadřuje, je po delším rozboru spíše manipulativní. Dává mu tímto najevo, že by ho vždy poslouchala a chce mu dát pocit jistoty, že nikdy na jiného muže nepomyslí.

Ve čtvrtém odstavci toto tvrzení ještě utvrzuje, když říká, že jediný muž, kterého bude milovat je on. Postupem času je její manipulace více a více očividná. Tvrdí, že musel přijít a život jí ho slíbil. Snaží se mu naznačit, že celý život konala dobro a zaslouží si muže, kterého miluje. Taťána dobře ví, že muži milují lichotky, proto v jejím dopise nesměli chybět. Dále se opět vrací k její filantropii, jak pomáhá chudákům. Ke konci už na Oněgina tlačí čím dál víc, dokonce říká, že bez něj nemůže žít. V tento okamžik má Evžen cítit lítost a soucit.

V posledním odstavci mu dává najevo, jak odvážná dokáže být, aby mu napsala. Přesvědčuje ho, že její láska k němu je jediné co má a co potřebuje.

Proč Taťána napsala Oněginovi milostný dopis? Na to je více odpovědí. První z nich může být ta, že mu to Taťána nedokázala říct do očí, protože se bála jeho odpovědi. To asi každý chápe, někdo má dokonce i své vlastní zkušenosti. Být v pozici odmítnutého je snad ta nejhorší varianta, která může nastat. Vezměte si, že jsou i případy, kdy se člověk zamiluje do jedné osoby tak moc, až z toho spáchá sebevraždu či si nějak psychicky nebo fyzicky ubližuje. Tyto případy se nestávají často, ale je tu i tato možnost. Taky v dnešní době je opravdu těžké najít si pravou lásku. V první sérii české reality show Love Island, která se promítá na Nově, vyhrál pár, Martin a Laura, kteří byli už od začátku do sebe zamilovaní. Diváci, kteří tuto reality show sledovali, byli součástí prohlubování jejich vztahu.

Druhá možnost mohla být taková, že si myslela, že když mu lásku vyzná v dopise, že Oněgin si to řádně rozmyslí a odepíše jí ta slova, která chce slyšet. Tato varianta je o něco lepší. Taťána byla krásná, mladá dívka, jak by ji někdo nemohl milovat. Když někomu napíšete dopis, zprávu či e-mail, očekáváte pozitivní odpověď, protože ten člověk si to může rozmyslet, nemusí odpovídat hned. Co teprve, když napíšete zprávu někomu, kdo se vám líbí. On vám odepíše a vy se bojíte to otevřít, aby jste z toho nebyli smutní. Taťána nejspíše očekávala pozitivní reakci na její dopis, ale Oněgin ji zklamal. Její lásku v dopise odmítl. Taťána musela být velice raněná.

Zdravím Vás všechny mé čtenáře. Jak moc dobře víte, v každém vydání knihy vychází jedno mé dílo. Až už se jedná o sonety, krátké příběhy či mé vlastní výmysly. Ti, kteří znáte většinu mých předchozích děl, pro Vás není nic nového, že neznáme dotvářím a nemožné dělám možným. Dnes se společně podíváme na jednu konkrétní osobu. Tou osobou nebude nikdo jiný než Taťána Larinová. Předpokládejme, že všichni o ní víme stejně málo. Dnešní náplň článku se jmenuje „Puškine, proč ses rozhodl právě pro variantu, že Taťána napíše tak bezprostřední vyznání.“

Nejprve by to chtělo, si ujasnit, co o Taťáně víme. Mladá dívka, která je zamilovaná až po uši do Oněgina, jak to vždy bývalo i bývá její láska nebyla opěťovaná. Proto si musela vzít o několik let staršího muže. Najednou se Oněgin rozkoukal a uvědomil si, co k Taťáně cítí. Jenže v tu chvíli bylo už pozdě, jeho nově objevená láska už řekla své ano někomu jinému. Není to trochu paradox, že se zamilujete do někoho, kdo vás miloval, až moc pozdě. Třeba by spolu byli šťastní, ale to my už se nedozvíme.

Podle toho, co Taťána cítila, si myslím, že nemohla své city skrývat na pořad. Dříve nebo později by stejně pravda vyšla najevo. Takže chtěla Oněginovi říct pravdu, jako každý z nás ani Taťána nebude výjimkou v tom, že se bála. Určitě by mu ráda poslala zprávu přes Messenger nebo by to sepsala na E-mail. Bohužel předtím takové možnosti nebyly, takže se musela spokojit s dopisem.

Jak hodně se lišíme, Taťáno? Všichni lidé se od sebe liší a my dvě obzvlášť. Hlavně tím, že jsem se narodila 200 let po tobě a naše pohledy na svět jsou zcela odlišné. I přes to s tebou cítím určité spojení. Je to tím, že jsme obě šestnáctileté dívky, či že se obě nešťastně utápíme v bolestivé lásce?

Ty jako uzavřená, nepřístupná dívka, kde jsi jen sebrala odvalu na to vyznat Evženovi lásku? Jak? A jak jsi to udělala tak sebejistě, tak krásně a tak romanticky zároveň? Je to tím, že mi chybí talent psaní, či tím, že možná nejsem schopna milovat? Možná kdybych byla krásná bez námahy a kdybych byla schopna komunikovat. Možná kdybych nebyla tak naivní, či kdybych rozuměla společnosti a sociálním narážkám. Možná je to tím, že nevím, co vlastně chci, či co potřebuji. To ty jsi to věděla. A to na tobě obdivuji. Bolí mě, že nikdy nebudu taková, jako ty. Tak schopná a sebejistá, tak talentovaná.

Ten, do kterého jsem se zamilovala, nebyl dobrý a už vůbec ohleduplný člověk. A já, zaslepená láskou a krásou pozornosti, kterou mi dával a která mi chybí, jsem si toho nevšimla. A Evžen byl dobrý člověk, že? Ale byla jsi ty dobrou dívkou, Taťáno? Bolelo tvého manžela, že jsi byla zamilovaná do někoho jiného? Věděl to vůbec? Nevěděl. Vím, že lásce neporučíš, ale na tvém místě bych radši šla za tím, koho opravdu miluji. Už vidím, jak moc my se lišíme a přes to s tebou cítím spojení, ja